

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **V. F.**, bytem K. V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 4.12.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2015 č.j. X o *starobní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 4.12.2015 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2015, neboť jí byl přiznán starobní důchod od 1.11.2014 v částce 1.235,-Kč měsíčně, přičemž pro účely jeho výše nebyla započtena doba pojištění od 1.4.1999 do 31.12.2008, kdy nepřetržitě žila a pracovala na území ČR; dle ČSSZ je doba před 1.1.2009 považována za ruskou dobu pojištění, neboť žalobkyně neprokázala, že došlo k jejímu odhlášení z evidence na území Ruské federace. Žalobkyně také odkázala na čl. 30 odst. 3 Smlouvy mezi Českou republikou (dále jen **ČR**) a Ruskou federací (dále jen **RF**) o sociálním zabezpečení č. 57/2014 Sb.m.s. (dále jen **Smlouva**) a čl. 13 odst. 1 Ujednání mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR a Ministerstvem práce a sociální ochrany RF č. 58/2014 Sb.m.s. (dále jen **Ujednání**). Dále uvedla, že byla a dosud je státní příslušnicí RF, ovšem trvalý pobyt má prokazatelně od roku 1999 v ČR, fakticky se zde zdržovala, byla zde i vdaná, vykonávala zde výdělečnou činnost a odváděla pojistné do systému. Domnívá se, že v jejím případě nebylo nutné čl. 13 odst. 1 ani aplikovat, když se k datu 31.12.2008 fakticky, fyzicky, trvale a dlouhodobě zdržovala na území ČR. Také namítala, že dobu od 1.4.1999 do 31.12.2008 nezhodnotila podle svých předpisů ani RF, když pojistné z výdělečné činnosti bylo

odváděno v ČR, tedy tato doba jí nebyla zhodnocena pro účely žádné z dávek důchodového pojištění. Postup ČSSZ proto považuje žalobkyně za diskriminační a závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému rozhodnutí. (*K žalobě připojila i kopii napadeného rozhodnutí a také potvrzení Generálního konzulátu RF v Karlových Varech ze dne 11.11.2015, že žalobkyně (státní příslušník RF) je od 4.3.2003 evidována na tomto konzulátu.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 14.10.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 7.9.2015, jímž byl žalobkyni od 1.11.2014 přiznán starobní důchod ve výši 1.235,-Kč měsíčně podle § 29 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) s přihlédnutím k článku 12, článku 16 odst. 1 a článku 30 odst. 3 Smlouvy. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 14.10.2015 žalovaná zdůraznila, že ke dni 31.12.2008 byla žalobkyně evidována k trvalému pobytu jak na území ČR, tak na území RF, ale k tomuto dni nedošlo k jejímu odhlášení z evidence na území RF. Z tohoto důvodu se s ohledem na znění článku 30 odst. 3 Smlouvy doby pojištění žalobkyně získané před 1.1.2009 podle českých právních předpisů považují za ruské doby pojištění. Ruský nositel pojištění vykázal na příslušném formuláři CZ 205/RU 2 ze dne 25.5.2015 ruskou dobu pojištění v délce 26 let a 158 dnů. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně získala v českém důchodovém pojištění pouze 2130 dnů pojištění, tj. 5 let a 305 dnů, nárok na důchod jí vznikl pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů RF a výše jejího starobního důchodu tak byla stanovena s ohledem na znění čl. 16 odst. 1 Smlouvy. Žalobkyni byla doba jejího pojištění, i s ohledem na znění čl. 30 odst. 3 Smlouvy, započtena následovně: v českém důchodovém pojištění do 31.12.2008, která se ve smyslu čl. 30 odst. 3 Smlouvy považuje za ruskou dobu pojištění, 3403 dní, v českém důchodovém pojištění po 31.12.2008 2130 dní a v ruském důchodovém pojištění 9648 dní, tj. celkem 15.181 dní. Žalobkyni od 1.11.2014 náleží starobní důchod ve výši 1.235,-Kč měsíčně skládající se z dílčí základní výměry 329,-Kč a dílčí procentní výměry 906,-Kč. Žalovaná v rozhodnutí zdůraznila, že i když se období let 1999 až 2008 hodnotí jako ruská doba pojištění, k vyměřovacím základům a vyloučeným dobám získaným v tomto období bylo při výpočtu osobního vyměřovacího základu účastnice řízení přihlédnuto, proto námitky žalobkyně zamítla.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 8.3.2016 uvedla mimo jiné, že pro zápočet dob pojištění získaných na území ČR a RF před 1.1.2009 je určujícím kritériem trvalé bydliště pojištěnce a odkázala na znění čl. 30 odst. 3 Smlouvy ve spojení s čl. 13 Ujednání. Jak žalobkyně uvedla, byla a dosud je státní příslušnicí RF, ke dni 31.12.2008 měla trvalé bydliště na území RF, a tudíž doby pojištění, které získala před 1.1.2009 podle českých právních předpisů, se považují za ruské doby pojištění. Vzhledem k tomu, že žalobkyni nárok na přiznání starobního důchodu výhradně podle českých předpisů nevznikl, žalovaná nemohla postupovat jinak, než výši jejího starobního důchodu stanovit podle čl. 16 odst. 1 Smlouvy, tj. s přihlédnutím k době pojištění získané v RF, a přiznat žalobkyni starobní důchod v „dílčí výši“ 1.258,-Kč měsíčně. Žalovaná setrvala na svém rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že skutečnosti uvedené žalovanou v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě odpovídají obsahu spisu. Založena je mimo jiné i *Žádost žalobkyně o starobní důchod ze dne 20.11.2014*

a *Potvrzení o době pojištění na formuláři CZ 205/RU 2 ze dne 25.5.2015*. Dále bylo zjištěno ze záznamu *Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 23.12.2014*, že se dostavila žalobkyně a sdělila, že z trvalého pobytu v Rusku se nemůže odhlásit z důvodu, že nemá české občanství a v Rusku by přišla o byt, kontakt s Penzijním fondem RF a měla by velký problém se dostat přes hranice do Ruska, obává se velkých komplikací při komunikaci ze strany RF. Napadené rozhodnutí ze dne 14.10.2015 bylo žalobkyni doručeno 26.10.2015. Také je založen *tiskopis CZ 001/RU 1* (Formulář pro komunikaci) a *CZ 205/RU 2* (Potvrzení o době pojištění) ze dne 17.3.2015 (expedováno téhož dne Penzijnímu fondu RF) obsahující i doby pojištění získané žalobkyní v ČR od 1.4.1999 do 31.10.2014, celkem 5.533 dnů. (*Žalobkyně dne 13.6.2011 podala žádost o vdovský důchod po zemřelém manželovi B. P. (nar. X, zemř. X), která byla zamítnuta rozhodnutím ČSSZ ze dne 27.7.2011, neboť zemřelý nezískal potřebnou dobu pojištění v rozhodném období.*)

Žalobkyně v podání ze dne 1.4.2016 sdělila, že žalovaná se vůbec nevypořádala s jí namítanými skutečnostmi a je přesvědčena, že v jejím případě nemohou být pochybnosti o jejím trvalém pobytu v ČR k datu 31.12.2008. Ruský nositel pojištění jí dobu od 30.6.1999 nezapočetl, vycházel tak zcela zřejmě ze skutečnosti, že trvalé bydliště k 31.12.2008 bylo na území ČR. Proto požádala soud, aby vyřešil spornou otázku nezápočtu jejího zaměstnání v ČR od 30.6.1999 (opravila původní datum 1.4.1999) do 31.12.2008 a připojila kopii překladu *Potvrzení Penzijního fondu RF ze dne 18.3.2016*, dle níž je v evidenci a je jí vyplácen starobní důchod, když při výpočtu penze byla zohledněna odpracovaná doba do 23.6.1999 a údaje o odpracované době po uvedeném datu nemají k dispozici.

Žalovaná poté v podání ze dne 19.4.2016 setrvala na svém vyjádření k žalobě a uvedla, že žalobkyně sice má trvalý pobyt na území ČR již od roku 1999, ale současně je i nadále státní příslušnicí RF, proto nelze dobu pojištění považovat za českou.

V podání ze dne 20.5.2016 žalobkyně zopakovala své argumenty a uvedla, že pokud ČSSZ dospěla k závěru, že její trvalé bydliště nebylo ke dni 31.12.2008 na území ČR, měla tyto otázky v rámci vzájemné součinnosti vyřešit s ruským nositelem pojištění sama a též ruskému nositeli pojištění nahlásit doby pojištění získané žalobkyní na území ČR.

Následně *žalovaná dne 13.6.2016 sdělila*, že nepochybně, že má žalobkyně trvalý pobyt na území ČR od roku 1999. Vzhledem k tomu, že současně je i nadále státní příslušnicí RF, tzn., že ke dni 31.12.2008 měla i trvalé bydliště na území RF, byla žalovaná povinna při rozhodování o zápočtu dob pojištění žalobkyně postupovat dle čl. 13 Ujednání, tzn. považovat doby pojištění, které žalobkyně získala před 1.1.2009 podle českých právních předpisů, nikoli za českou dobu pojištění, ale za ruskou dobu pojištění, když rozhodovala v souladu s platnými právními předpisy. Na toto podání žalované již žalobkyně nereagovala.

U ústního jednání dne 14.7.2016 žalobkyně setrvala na podané žalobě a sdělila, že pobírá starobní důchod z RF ve výši cca 10.000 rublů měsíčně. Dále mimo jiné uvedla, že od té doby, kdy ČSSZ rozhodla o jejím starobním důchodu, Penzijní fond RF nevydal žádné další rozhodnutí, takže jí ani nezapočítal dobu, kterou mu zaslala ČSSZ na zde uvedeném tiskopise v roce 2015. Je nadále příslušnicí RF, nevidí důvod, proč by žádala o české občanství, stačí jí

trvalý pobyt v ČR; s Penzijním fondem RF nejednala, předmětné potvrzení z března 2016 jí poslal syn, který žije v Rusku. Žalobkyně opakovaně vyjádřila svůj nesouhlas s tím, že jí ČSSZ pro starobní důchod vyplácený v ČR nezapočítala oněch 9 let, které odpracovala v ČR a nechápe, z jakého důvodu je tím poškozena a proč dostává tak nízký důchod; poukázala také na to, že v RF přidali těm, kdo pobírají starobní důchod, ale jí nepřidali nic, protože tam nežije. *Závěrem žalobkyně uvedla, že již nechce nic říci. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby a v plném rozsahu odkázal na stanoviska zaslaná do spisu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 14.10.2015. Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Dle § 28 zákona má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle § 29 odst. 1 písm. f) zákona má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 30 let a dosáhl důchodového věku v roce 2014.

*Dle článku 30 odst. 3 Smlouvy pro stanovení nároků na důchody a dávky podle této smlouvy se přihlédne také k dobám pojištění (zaměstnání), které byly získány před vstupem této smlouvy v platnost. Přitom doby pojištění (zaměstnání) získané do 31. prosince 2008 na území jedné ze smluvních stran **vezme v úvahu ta smluvní strana, na jejímž území měla osoba k tomuto dni trvalé bydliště**, avšak pouze v rozsahu, ve kterém nejsou tyto doby již zhodnoceny pro stanovení výše důchodu nebo dávky přiznané druhou smluvní stranou a za předpokladu, že daná osoba získala k uvedenému datu alespoň 1 rok pojištění podle právních předpisů smluvní strany, která má podle tohoto odstavce doby pojištění (zaměstnání) vzít v úvahu. Pokud nebude tato podmínka splněna, doby pojištění (zaměstnání) vezme v úvahu ta smluvní strana, podle jejíchž právních předpisů byly skutečně získány.*

Podle článku 16 odst. 1 Smlouvy pokud nárok na důchod podle právních předpisů České republiky může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění (zaměstnání) získaným podle právních předpisů Ruské federace, pak příslušná instituce České republiky:

1) stanoví teoretickou výši důchodu, který by náležel v případě, že by všechny doby pojištění (zaměstnání) byly získány podle právních předpisů České republiky;

2) na základě teoretické výše důchodu určené podle bodu 1 tohoto odstavce, stanoví skutečnou výši důchodu podle poměru délky dob pojištění (zaměstnání) získaných podle právních předpisů České republiky k celkové době pojištění (zaměstnání).

Pro stanovení výpočtového základu pro výpočet důchodu se vychází z příjmů dosažených v dobách pojištění (zaměstnání) na území České republiky. Indexace a stanovení průměrného výdělku se provádí podle právních předpisů České republiky a takto stanovený výdělek se považuje za dosažený v dobách pojištění (zaměstnání), k nimž se přihlíží při stanovení teoretické výše důchodu.

Výpočet důchodu podle tohoto odstavce se provádí i v případě, kdy se důchod stanoví podle článku 13 této smlouvy; osobě bude přiznán vyšší z důchodů.

Článek. 13 Ujednání v odst. 1 a 2 stanoví, že **pro účely provádění Smlouvy se má za to, že pracovníci a jejich rodinní příslušníci legálně trvale bydlí nebo přechodně pobývají na území smluvních stran své státní příslušnosti, nepředloží-li doklady potvrzující trvalé bydliště nebo přechodný pobyt na území druhé smluvní strany a odhlášení z evidence na území smluvní strany své státní příslušnosti.** Při tom legální trvalé bydliště nebo přechodný pobyt a odhlášení z evidence na území smluvních stran se posuzuje na základě dokladů a v souladu s postupem stanoveným právními předpisy příslušné smluvní strany.

Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se použijí také pro účely určení místa trvalého bydliště ke dni 31. prosince 2008 pro účely provádění článku 30 odstavce 3 Smlouvy.

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala přezkoumání aplikace čl. 30 odst. 3 Smlouvy při výpočtu jejího starobního důchodu, respektive započtení doby pojištění od 30.6.1999 do 31.12.2008 do české doby pojištění. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2015 není důvodná* s ohledem na níže uvedené.

V této věci však žalobkyně neprokázala pochybení žalované při vydání napadeného rozhodnutí ze dne 14.10.2015, jelikož žalovaná rozhodla o její žádosti o starobní důchod ze dne 20.11.2014 zcela v souladu s čl. 16 odst. 1 a čl. 30 odst. 3 Smlouvy a čl. 13 odst. 1 a 2 Ujednání. Soud neshledal žádnou diskriminaci v postupu žalované, jelikož postupovala v souladu s platnou právní úpravou, přičemž je právem každého suverénního státu, jaké podmínky si stanoví pro přiznání té které dávky. Mezi ČR a RF je od 1.11.2014 účinná dvoustranná smlouva o sociálním zabezpečení, v jejímž důsledku je např. započítávána doba pojištění získaná v druhém státu pro celkovou dobu pojištění, jak ostatně bylo realizováno i v případě žalobkyně při přiznání starobního důchodu, jelikož v ČR nezískala celou potřebnou dobu pojištění vyžadovanou zákonem, proto jí byla zhodnocena i doba pojištění získaná v RF a byl jí přiznán tzv. dílčí důchod, v němž byl zohledněn poměr dob pojištění získaný v ČR a RF. Žalobkyni bylo opakovaně žalovanou i soudem vysvětlováno, že v tomto jejím případě je nutno vycházet ze znění Smlouvy a Ujednání bez ohledu na to, že se to vůči některým jedincům může jevit nespravedlivým.

V Ujednání, které slouží k provádění Smlouvy, je výslovně stanoveno v čl. 13, že se jeho odstavec 1 použije také pro účely určení místa trvalého bydliště ke dni 31. prosince 2008 pro účely provádění článku 30 odstavce 3 Smlouvy. V prvním odstavci čl. 13 Ujednání je pak jasně stanoveno, že pracovníci a jejich rodinní příslušníci legálně trvale bydlí nebo přechodně pobývají na území smluvních stran své státní příslušnosti, nepředloží-li doklady potvrzující

trvalé bydliště nebo přechodný pobyt na území druhé smluvní strany a odhlášení z evidence na území smluvní strany své státní příslušnosti. Tímto ustanovením jsou určeny dvě podmínky, které je nutné splnit současně, aby byla vyvrácena fikce trvalého bydliště na území státu své státní příslušnosti bez ohledu na to, kde se osoba fakticky zdržuje a kde skutečně bydlí. Žalobkyně splnila první podmínku, když předložila doklady potvrzující trvalé bydliště nebo přechodný pobyt na území druhé smluvní strany, tedy ČR. Tuto skutečnost, že tedy zde fakticky žila i pracovala od roku 1999, ani žalovaná ani soud nerozporuje. Žalobkyně ovšem nesplnila druhou podmínku, tedy neodhlásila se k 31.12.2008 z evidence na území smluvní strany své státní příslušnosti, tedy z evidence RF, což neučinila ani následně, když ve svých podáních soudu sdělila, že se z evidence v RF neodhlásí, protože nemá státní občanství ČR a následně během ústního jednání uvedla, že nevidí důvod, proč by žádala o české občanství, když jí zde stačí trvalý pobyt. K tomuto soud uvádí, že je svobodnou volbou žalobkyně, v jakém státě bude žít, pracovat či zda bude usilovat o české státní občanství, nebo je pro ni dostačující žít na území ČR pouze na základě povolení k trvalému pobytu, ovšem současně je čistě na jejím uvážení, zda ponese i veškeré následky s tím spojené. V tomto konkrétním případě je tímto následkem i aplikace shora uvedených článků Smlouvy a Ujednání.

Soud se zcela ztotožňuje s aplikací těchto ustanovení žalovanou, která postupovala při určení starobního důchodu, jakož i započtení pojistných dob přesně tak, jak jí zákon, Smlouva a Ujednání ukládají. Navíc, jak vyplývá z dávkového spisu, žalovaná dne 17.3.2015 příslušné tiskopisy obsahující i uvedení doby pojištění získané v ČR žalobkyni Penzijnímu fondu RF zaslala, tedy svoji povinnost splnila. Pokud pak žalobkyně uvádí, že získanou dobu pojištění od 30.6.1999 do 31.12.2008 jí nezohlednil ani ruský nositel pojištění, je na místě, aby se obrátila právě na ruského nositele pojištění a právní cestou se domohla řádné aplikace účinné Smlouvy, když dle výkladu příslušných ustanovení je to právě RF, která má získané doby pojištění žalobkyně v ČR od 30.6.1999 do 31.12.2008 vzít v úvahu a jedinež touto cestou dosáhne žalobkyně toho, že nebude ve svých nárocích na starobní důchod poškozena, když doba pojištění získaná na území ČR do 31.12.2008 jí bude započtena Penzijním fondem RF a bude zohledněna i ve výši starobního důchodu, který odtud pobírá.

Žalobkyně má také možnost, aby případně potřebné potvrzení o době pojištění získané v ČR doručila Penzijnímu fondu RF se žádostí o započítání této doby pojištění a tedy i o přepočtení přiznaného starobního důchodu. Zdejší soud totiž není oprávněn o takovéto věci rozhodnout, jak požaduje žalobkyně, neboť do jeho jurisdikce nespadá přezkum rozhodnutí Penzijního fondu RF, a naopak ČSSZ je povinna při rozhodování ohledně doby pojištění získané v jiném smluvním státě vycházet z potvrzení předmětného nositele pojištění tohoto státu o získané době pojištění dle jeho právních předpisů, jak ostatně v této věci učinila.

Žalobě nebylo možno vyhovět, neboť není důvodná, tudíž byla zamítnuta (*výrok I. rozsudku*), přičemž nelze přehlédnout, že nelze z jednotlivých důchodových systémů států, v nichž získal pojištěnec doby pojištění pro starobní důchod, vybírat pouze ta ustanovení či články, které jsou pro něho výhodné. *Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 14.10.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu i Smlouvě a Ujednání*, protože žalobkyně neprokázala splnění podmínek pro započtení získané doby pojištění od 30.6.1999 do 31.12.2008 do české doby pojištění, když nebyla odhlášena k 31.12.2008 z evidence na

území smluvní strany své státní příslušnosti, tedy z evidence RF, jak by bylo nezbytně potřeba s ohledem na shora uvedené pro splnění jejího požadavku na započtení předmětné doby získané v ČR pro výpočet tzv. dílčího starobního důchodu přiznaného a vypláceného jí žalovanou.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 14. července 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně